

Francisci Petrarchæ Clarissimi Poetæ Laureati : de Vita solitaria
ad Philippum Cauallicensem episcopum: Liber primus de Multipli
ci differentia inter uitam habitatorū urbiū & solitariorū: præminē
tiaq; uitæ solitariae: Fœliciter incipit.

Tractatus Primus: Procemialis: præmittēs quædam ad intelligentiā eorum
quæ sequuntur conferentia.

Quid necessariū sit illis qui quietem habere cupiūt: Capitulum I.

Redo ego generosum animū: præter deum ubi finis est noster: præ se
ipsum & arcanas curas suas: aut præ aliquem multa similitudine si
bi coniūctum: animū nusq; acquiescere. Et si enim uoluptas tenacissi

Necq; dissimili figura dixit Quintilianus in præfatione institutionū oratoriarū. Permitta
mus uela uentis & oram soluentibus benè præcemur, hoc est editionis ancipitem euentū, ut
cūq; cadet experiamur. Simillimū est illud apud Senecā in Agamemnone, Fluctibus dedi
rate, hoc est, rem fortunæ arbitrio cōmissi. Theognis οὐνεκα νῦν φερόμεθα καθ' ἴσιν λάβικα βαλόντες.
Quare nūc ferimur pādētes carbasa uētis. ¶ Sub oī lapide Scorpius dormit. CCCXXXI
τῆ παντὶ λίθῳ σκορπίος ἐυδῆι Sub omni lapide Scorpius dormit. Admonet adagiū cauendū
esse, ne quis apud captiosos & calumniolos temere loquat, quicquid eī attigerit, periculum
esse ne mordeatur. Constat autē scorprios solere sub saxi cubitare, quæ si quis tollat incautus,
fit ut ictus uulnus accipiat. Conueniet & in morosos, qui quiduis causari solent, uel in pigros,
qui friuola quædam prætexentes suffugiunt laborem. Aristophanes, ἐμδισμοφοριαζούσαις. τὴν
cepit. Siue is tuus, siue operis fuit genius. Tantum autē adiumenti uidebatur attulisse politioris literaturæ
candidatis, ut plurimū amplitudini tuæ, non nihil etiam industriæ nostræ debere sese faterentur. Proinde
quo simul & superioris editionis alienam culpam sarcirem, & cumulatiorē munere studiosos omnes no
strum utriq; demerer, peculiariter autem Angliæ tuæ, indies magis ac magis gliscentia studia hac parte iu
uarem, nactus iustam propemodum Græcanicorum librorum supellectilem, idem illud operis sub incu
dem reuocauit, supraq; Chiliadas adagiorum treis, & centurias duas (cur enim hæc nō ceu Thesauros nu
meremus etiam?) e plurimis autoribus in cōmentarium redegit. Erat animus, ueluti de eodem oleo, quod
aiunt, adiūgere metaphoras insignes, scite dicta, sententias eximias, allusiones uenustiores, allegorias poe
ticas, quod omnis ea suppellex adagiorum generi confinis esse uidebatur, ac pariter ad locupletandā, ue